

BERICHTDIENST

GODSDIENST IN HET ALGEMEEN

4 juni 1954

Goedenavond vrienden,

Allereerst moet ik u, zoals gebruikelijk, er een ogenblik op wijzen dat wij natuurlijk niet behoren tot die gelukkige alwetenden, onfeilbaren, die zonder enige moeite u precies vertellen de evangelische waarheid van wat er nu wel en wat er niet bestaat. Wij kunnen dat helaas niet. Per slot van rekening kom je op een gegeven moment op een punt te staan waar je voor jezelf moet zeggen: wat weet ik nog weinig. En dat punt hebben wij bereikt helaas, of misschien ook gelukkig. Wij weten dat onze wetenschap zeer onvolledig is en wij weten evenzeer dat wij, zoals alle schepselen, fouten kunnen maken. Wanneer u natuurlijk dus een vraag gaat stellen of een onderwerp belicht hoort, zult u daarmee rekening willen houden.

U zult zeggen: ach, deze vrienden, zij proberen uit hun weten, dat misschien wat ruimer is dan het onze, ons te vertellen wat zij er nu van denken, maar dat is nog helemaal niet noodzakelijkerwijze ook wat ik moet accepteren. U moet zelf beslissen, u moet zelf nadenken. Het staat u volledig vrij om opmerkingen, aanmerkingen te plaatsen, mits van een redelijke aard om eventueel verduidelijking te vragen of te zeggen: ja, maar dat klopt niet, dat hoort zo niet, maar dat is zo. Wij zijn er zelfs zeer dankbaar voor. Het enige waar wij een uitzondering voor moeten maken, dat is een debat en vooral wel een debat op zuiver religieuze basis en gronden. Ik hoop dat u deze avond dus, zowel voor mij als de andere sprekers, hiermee rekening zult willen houden en op deze wijze ons een vruchtbare avond tezamen bezorgen. En nu ik deze inleiding heb uitgesproken, allereerst de "berichtdienst".

BERICHTDIENST

Wij hebben op het ogenblik vastgesteld dat verschillende, volgens ons zeer belangrijke punten, zich ook kenbaar hebben gemaakt in Nederland en verschillende andere landen. U heeft waarschijnlijk reeds gemerkt dat in Nederland enig opzien werd gebaard door een actie van de katholieke geestelijkheid uitgaande en waarmee men het niet altijd eens zal zijn. Wij echter achten dit toch een verheugend iets. Per slot van rekening, als u de moeite neemt om na te gaan wat eigenlijk gezegd wordt, dan is het dit: De tijd van koehandel, de tijd van vooral blijven regeren, moet nu maar eens voorbij zijn, integendeel, onze principes, onze christelijke principes moeten op de voorgrond komen en deze zijn belangrijk. U zult het met mij eens zijn dat het anders had gekund en misschien wat gelukkiger, aan de andere kant zult u zich ook hoop ik met ons verheugen, dat nu eindelijk eens een poging wordt gedaan om klare wijn te schenken. Voor Frankrijk staat de situatie iets anders en zal de actie op een andere wijze gevoerd worden, ook daar is ze echter reeds aan het rollen. Dit zijn dan een paar punten over het Westen. Nu heb ik ook nog iets in het Oosten ontdekt en dat is n.l. dit.

Enige dagen geleden is wederom een soort staking, een halve revolutie uitgebroken in een zeer belangrijk industriegebied. Op zichzelf komt dit meer voor en is dit niet zo erg belangrijk, maar wat wel belangrijk is: Vroeger werden deze stakingen vooral bedreven door ontevredenheid, protest tegen bepaalde personen, als demonstratieve acties, omdat men geen genoegen wenste te nemen met een tekort aan verbruiksartikelen. Thans blijkt dit geschied te zijn omdat men enige Christenen - ik wil niet zeggen katholieken, roomsen of orthodoxen, maar Christenen - heeft neergeschoten. Het is erg bitter dat er martelaren moeten worden gemaakt, maar hiermee is een actie ontketend die op het ogenblik, zover het ons mogelijk is dit te bezien, een aantal van 30 tot 40.000 man omvat. Een begin dat vreugdig is, want hierdoor zal zeker nog sterker de nadruk worden gelegd in dit afgesloten gebied, op het feit dat men met de christelijke - de Christusweg volgens de mens - ook rekening moet houden in een verder zeer materieel ingestelde maatschappij.

Voor de Verenigde Staten hebben wij gezien dat de ingezette krachten gelukkigerwijze het mogelijk hebben gemaakt enkele crisisverschijnselen te onderdrukken, verder een nieuwe geestelijke actie te beginnen, waarbij enkele esoterische organisaties bijzonder werden ingeschakeld. Deze actie lijkt ons van groot belang, ook al omdat zij hier staat als een grote en machtige stimulans die het Amerikaans Christendom en - neemt u mij niet kwalijk dat ik de term katholicisme dus gebruik in de zin rooms-katholiek - maar het Amerikaans-katholicisme zeker een stimulans zal geven in de minder materiële richting, iets wat m.i. wel hard noodzakelijk is. Overigens misschien ook aardig voor u om te vertellen, dat wetenschappelijke onderzoeken in verschillende bedevaartsoorden, onderzoeken ten aanzien van occulte verschijnselen, op het ogenblik over de gehele wereld hand over hand toenemen. Dit geldt zowel het Westen als het Oosten en o.a. wordt in China op het ogenblik een onderzoek ingesteld naar het aantal geheimzinnige gebeurtenissen, stenenregens, verplaatsingen e.d. en ook de taboes van sommige bergen.

Er zijn een paar bergen en bergpassen waar eigenaardige verschijnselen zich voordoen. Wanneer dit onderzoek wordt gevoerd, zijn we er van overtuigd dat men niet zal komen tot een erkenning van ons bestaan. Maar dat men toch zeer zeker gestimuleerd zal worden nu eindelijk eens in de hogere regionen, zoals men dat uitdrukt, op hoog niveau rekening te gaan houden met de mogelijkheid dat geestelijke en buitenaardse krachten ingrijpen wanneer het nodig is. Ook dit is zeer verheugend.

Ten aanzien van natuurrampen moeten wij helaas zeggen dat de lopende cyclus nog niet ten einde is gekomen, u kunt dus nog wel enige rampen verwachten, maar wij nemen aan dat die niet zulke grote afmetingen zullen aannemen als voorheen gebeurd is in de afgelopen periode. Wij hopen dus ook hier het beste van. Wat ook misschien erg prettig is voor u om te weten, is het volgende: u zult misschien gestoord worden door allerhande berichten in de nabije toekomst over radioactiviteit, daardoor gewekte ziekteverschijnselen etc. Maakt u zich daar niet bezorgd over. Op het ogenblik is het zelfs zo, dat in veel delen van de wereld de radioactiviteit het gezond organisme verder stimuleert en een tegenwicht vormt voor enkele ziekten die zeer snel om zich heen grepen tot nog toe. Ook voor een sterk vermeerderd optreden van de kankergevallen behoeft u niet bezorgd te maken, dit zal niet gebeuren. Men zal u dit misschien vertellen, maar dan hebben we te maken met een tendentieuze berichtgeving. Hier heb ik dan zo'n beetje het voornaamste stoffelijke nieuws mee verteld.

Nu heb ik nog een paar andere nieuwtjes, ook uit de berichtendienst, die u misschien ook wel interesseren. Er zijn een aantal wezens op het ogenblik die in twee sferen tegelijk kunnen vertoeven, die dus op aarde leven maar tevens contact behouden en zich terug kunnen trekken in hun eigen sfeer, die de werkzaamheden op aarde ter hand hebben genomen. Zij zijn op het ogenblik nog een verborgen grootheid, men kan niet zeggen waar ze zijn, wat ze zijn en wat ze doen, maar wij zijn ervan overtuigd dat dezen als gezonden zeer zeker zeer sterke veranderingen tot stand beogen te brengen, voordat de moeilijke tijd werkelijk losbreekt. Alles wordt dus op het ogenblik gedaan vanuit de geest - en met een geweld, machtiger dan u zich misschien voorstelt - om alles op aarde zodanig tot stand te brengen, dat elke mens die het eerlijk en goed bedoelt, elke mens die streeft naar bewustwording en die niet alleen woorden spreekt maar ook daden stelt in de komende moeilijkheden zoveel steun en kracht ontvangen zal, dat hij of zij op een gelukkige, vredige en prettige wijze zal kunnen vervullen het einddoel van het leven, dus niet alleen de dood maar ook datgene wat men bereiken moet op aarde. En dat was de berichtendienst voor vandaag. Nu was er tamelijk veel. Heeft u daar misschien enkele vragen over of niet? Denkt u erom, ik kan u geen voorspellingen geven, dus daar behoeft u niet om te vragen.

Vraag: Waar was die staking in het Oosten?

Antwoord: Die staking in het Oosten ligt in de buurt van Dnjeppetrovsk. Het betreft hier vooral veel staalwerken, industrieel centrum, bestaande uit enkele fabrieken plus een deel van landbouwende bevolking. Het is overigens opmerkelijk dat het hier plaatsvindt aan een grensgebied dat reeds meerdere malen zich door oproerigheid en zoals dat heet, kapitalistische en nationalistische bestrevingen - dit is niet van mij, die schone betiteling die kunt u vinden in de pers van het betrokken land - reeds meerdere malen zijn opgestaan, het is dus een buurt waar meerdere onlusten reeds, hebben gewoed. Voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Ik zou u nog willen vragen of er iets bekend zou kunnen worden gemaakt over de vondsten in Egypte, die oude graven?

Antwoorden: Ja, dat kan wel bekend gemaakt worden, maar ik moet u verzoeken deze vraag te bewaren voor de "vragenrubriek", daar ze met onze berichtgeving niet onmiddellijk in verband staat. Nou, vrienden, dan zijn we uitgesproken, tenminste hierover en nu kunnen we nog een ogenblikje gaan praten zo over godsdienst in het algemeen nog, tenminste als u geen bezwaar heeft.

GODSDIENST IN HET ALGEMEEN

De mensheid zoekt altijd naar een God, dat hebben we nu meermalen vastgesteld, en evenzeer is het zeker dat de mensheid die God en die Goddelijke Kracht niet zo gemakkelijk kan vinden. Men zoekt aan alle kanten, men vindt soms een enkele sleutel die dan iets meer inzicht geeft, maar God blijft ons zo verre. En juist omdat God ons zo ver blijft of lijkt te blijven, zoekt men dan steun in een religie, in een godsdienst.

Men zoekt dus in een formule in het denken van anderen voor u, de bevrijding die niet gevonden kan worden in een zelfstandig contact met Hoge Geestelijke Waarden. Dit is op zichzelf natuurlijk betreurenswaardig, maar aan de andere kant, er zijn toch ook heel veel punten die gunstig zijn voor de godsdienst, voor het geloof, want uiteindelijk, hoeveel mensen zijn er - laten we nu eens eerlijk zijn - hoeveel mensen zijn er op het ogenblik, zelfs onder u die volledig zelfstandig durven te denken, die volledig zelfstandig durven zoeken naar de Godheid? Mij dunkt dat zijn weinigen. En zo zien we dan verschillende graden van gebondenheid naar voren komen, waarbij men vanaf het streng orthodoxe, door de letter geregeerde, kan komen tot wat ik zou willen noemen, het schijnbaar vrije. Dat wil dus zeggen dat men niet werkelijk vrij is, men bindt zich nog aan een bepaalde denkrichting, maar men kan toch binnen deze denkrichting zelf voor een groot aantal punten bepalen hoe men daar tegenover staat. Dit is natuurlijk een ontwikkeling die op het ogenblik steeds verder om zich heen moet grijpen. De mensheid moet ergens een houvast hebben en de orthodoxie blijkt niet in staat dit te allen tijde te doen, dat gaat nu eenmaal niet, en dus zoekt men het in een wat vrijere godsdienstige structuur.

Nu komt men echter hoe langer hoe meer in de laatste tijd tot de vraag: ja, maar als ik nu zoek naar God, wanneer ik deze God nu probeer te vinden, wat is er dan eigenlijk gaande, waarom ben ik zo leeg en zo onbevredigd, wat mankeert mij? En nu wil ik proberen om u dat duidelijk te maken. De mens is een wezen dat in samenhang met anderen leeft en een deel uitmaakt van een totaal van krachten. Ook dit punt hebben we rijkelijk besproken en ik neem aan dat het u bekend is. Wij weten echter niet hoe wij passen in de gemeenschap, wij zijn niet in staat om te vinden die andere delen die ons samen tot een hechte en gelukkige eenheid in het Al smeden. Zelfs wanneer de mensen tot elkaar vluchten in één innige genegenheid, blijft heel vaak juist nog zo iets over. Men is niet in staat om zelfs daarin de volledige vervulling te vinden, want er mankeert iets. Wat mankeert er dan? Wel, de stoffelijke banden, de stoffelijke complexe problemen en relaties van de wereld stellen u niet in een dicht genoeg verband met anderen om aan deze hunkering naar geborgenheid die in u is, voldoende tegemoet te komen. U zoekt naar een geestelijke band, een geestelijke waarheid, een geestelijke vrijheid.

En deze, vrienden, kan men niet buiten zichzelf vinden, dat is nu eenmaal onmogelijk, omdat in het stoffelijke, in deze geuite vorm van zijn, het niet mogelijk is een totaal van het wezen geheel in te voegen in een gemeenschap die volledig het gehele wezen bevredigt. Ik hoop dat ik duidelijk ben, als ik het niet ben, dan vertelt u dat maar en dan zullen we daar wel verder op doorgaan. Maar wat mankeert dan eigenlijk de mens en in veel gevallen ook de geest?

Wij weten niet de kern van het zijn te vinden. Wij allen, mijn vrienden, wij zijn uiteindelijk niet veel anders dan een ledige schil die goed gekend wordt en waarin een geheimzinnige kern, een kern die je zou willen bevatten, begrijpen, waarvan je de belangrijkheid aanvoelt maar die je niet kunt benaderen. Dit moeilijke punt nu moeten we oplossen. Hoe vinden we dat langs de esoterische weg? Het is mogelijk. Langs de weg van de godsdienst? Evenzeer, het is mogelijk. Wij moeten de kern aannemen, wij moeten haar niet trachten te beschrijven, te omschrijven,

wij moeten haar alleen ervaren. Wij moeten als het ware God vinden in onszelf en dan niet God zoals men foutievelijk denkt als een soort van tempel, een soort donderende Godheid, o nee, helemaal niet. Wij moeten God zelfs niet vinden als iets persoonlijks, maar God vinden als een Deel van het Geheel. Wij moeten God vinden niet als de overweldigende Schepper, maar God vinden als de band die ons bindt met het totale zijn. De godsdienst tracht dit te doen, de godsdienst tracht de relatie te stellen onmiddellijk tussen God en de mens.

Wanneer dit niet mogelijk blijkt of bepaalde feiten de Godheid te onvoorstelbaar maken - en dat gebeurt in heel veel, niet zuiver esoterische godsdiensten - dan krijgen we te maken met de middelaar, de middelaarsfiguur die we dan ook vinden in heel veel verschillende gedaanten, gestalten en vormen. U zult begrijpen dat deze middelaar inderdaad een middel is, het is niet God, het is ook niet een weg tot God, het is zuiver en alleen het middel waardoor wij ons het Goddelijke in onszelf de band die ons bindt met het totaal van de schepping, moeten realiseren. Dit is erg lastig, het samenhorigheidsgevoel is soms groot, soms niet groot, maar zelden omvat het het totaal.

Een mens sterft niet graag om een ander mens te redden die belangrijker is, een dier bevat niet het feit dat het sterven moet wanneer het voor de mens hinderlijk is. Ja, wij kunnen nog veel verder gaan, de plant zelfs beseft in vele gevallen niet de functie die ze heeft ten opzichte van de mens. Met verschillende dieren staat dat er wat anders voor, maar met de mens is het wel zo dat de relatie plant-mens een zeer onvolledige is. En die onvolledigheid ligt niet, mijn vrienden, aan de plant. De plant die haar bloemen met liefde geplukt ziet, die heeft daarin een soort zoete smart. De boom die de rijpe vrucht kan doen neervallen, of die de bijna rijpe vrucht geplukt voelt, die is daar gelukkig mee, dat moet u begrijpen, maar hij heeft niet het gevoel van: dit is een voortzetting van mijn leven. De continuïteit, niet uitgedrukt in een zuiver persoonlijke ontwikkeling zonder meer, maar in een directe relatie met elkaar en als verbindende factor daar tussen, het geheimzinnige dat men God noemt.

Dit is voor zeer veel godsdiensten, natuurlijk, zoals ik dit stel, zuivere ketterij en men zal mij, en met mij de Orde, van vele kanten eigenlijk voor willen werpen: ja, maar waarom? Wij weten nu wel ongeveer dat je wel gelijk kunt hebben, filosofisch, esoterisch gezien is het niet onjuist, maar waarom vertel je dat nu aan die eenvoudige mensen? Waarom vertel je het aan al die mensen die eigenlijk niets hebben te doen dan te gehoorzamen en zich door ons tot God te laten leiden? Kijk, dat is nu de grote fout, je kunt niet een ander tot God leiden, je kunt alleen een ander brengen tot het ervaren van God en dat is heel iets anders. Je kunt voor een ander zeggen: kijk, er is een kracht en die moet je niet alleen zien als dit of als dat, maar zo.

Nu doe je dat natuurlijk in vele verschillende vormen. En wij hebben dat gedaan, keer op keer op keer, op duizenderlei manieren zou ik haast zeggen, altijd maar weer met één bedoeling: wij prediken verdraagzaamheid, mijn vrienden, wij moeten eigenlijk nog meer prediken: saamhorigheid, wij moeten prediken de onverbreekbare band die ligt tussen alle sferen, alle scheppingsvormen, alle uitingen van het Goddelijke, hoe we dat ons ook mogen voorstellen.

Ik zou willen zeggen: ieder heeft zijn weg tot God en ieder zijn eigen weg. Ons is niet de taak een ander te belemmeren in die weg of hem te bekeren tot onze weg, wel is het onze taak om een ieder te steunen op zijn eigen wijze God te vinden en verder te gaan. Ons leven, waar wij ook zijn, stof of geest, hoge sfeer, lage sfeer, behoort geleid te worden door één doelstelling: ieder van ons moet zijn medemens, nee, zijn medeschepselen dienen. En wanneer u dat wilt begrijpen, vrienden, dan geloof ik ook wel dat we langzaam maar zeker komen tot die wereld waar het eigenlijk om gaat, niet de wereld die in politieke verdeeldheid of in theologische wijsheid haar toevlucht zoekt, maar de wereld die in het innig en harmonisch samengaan zelf komt tot een gebaseerde evenwichtigheid, waarbij alle vormen hun eigen functie vervullend, samen geven het volmaakte beeld dat mogelijk is in een schepping die vrede kent, werkelijke vrede.

Op het moment dat dit tot stand wordt gebracht, al is het maar door één mens, zonder dat iemand in de hele maatschappij er iets van merkt, dan, mijn vrienden, dan is deze mens volledig, dan gaat deze mens tot in de Hoogste Sferen en leeft mee, die jubelt als het ware met het gras dat door de aarde sprietend de eerste zon voelt, dat trekt mee met een vogel door de lucht, dat beleeft het hele zijn, die ziel, die mens die is te klein geworden om ze nog als mens te beschrijven, dat is een God-bewust geworden iets, dat is iets dat boven godsdienst uitgaat. Deze ene mens leeft reeds in contact met het Oneindige. En nu niet slechts één mens, maar voortdurend dienende Krachten die een ieder trachten mee te nemen, die een ieder als het ware door hun daden en handelingen veel meer dan door hun woorden en gedachten

trachten mee te nemen in deze ene richting, de eenheid, de eenheid waarbij ik niet gelukkig kan zijn als een ander ongelukkig is, de eenheid waarin geen enkel levensproces mij niet interesseert omdat ik in alle levensprocessen meeleef. Wanneer we dat bereiken, vrienden, dan hebben we iets groots, iets nuttigs gedaan. En wanneer wij van de Orde misschien één mens een heel klein beetje dichterbij zijn doel hebben mogen brengen, ach, dan is ons werk al zo rijkelijk beloond, want dan is er iets meer harmonie en vrede geschapen. Daar gaat het ons om. Zo zou ik willen zeggen: laten we sluiten over alle godsdiensten en religies. Uiteindelijk, binnenkort is het Pinksterfeest, het feest van de Lichtende Geest, het feest van een kracht die als eenheid alles overkoepelend, doortrillend, doorsidderend, angstige mensen hen maakte tot eenheid. Voor een kort moment misschien maar, maar tot eenheid, kostbare eenheid, eenheid voor wie er geen verschil meer is van taal, van gezicht, die kunnen wat men noemt profiteren omdat tijd en ruimte wegvallen, in het contact met het grote, met het Al.

U, mijn vrienden, zult ook op uw beurt en op uw tijd een Pinksterbeleving mee moeten maken, dat kan niet anders. Maar wij hopen dat wij u daar wat dichterbij hebben gebracht. En daarmee zullen we dan onze cyclus maar besluiten. Uiteindelijk, er zijn zoveel punten waarover wij nog zouden kunnen spreken en steeds weer zouden willen spreken, maar laat het genoeg zijn, laten we aan het eind van deze hele serie van causerieën, min of meer met godsdienst in verband staande, dit zeggen: als werkelijke reden van alle bestaan en alle zijn, van alle godsdienst, is er slechts één punt te vinden, het volledig maken van de mens, het volledig maken van de geest, het bevrijden van het wezen. En dit is alleen te bereiken wanneer we God niet accepteren alleen maar als een krachtje voor ons, maar voelen als de verbinding die ons samenbrengt met het totaal van Zijn schepping, ons zo opnemend in Zijn Wezen, vervullend met Zijn Kracht en makend tot een deel van Zijn Oneindige Vrede. Zo, vrienden, en dat heb ik u voor vandaag nog verder te zeggen gehad. Daarmee is ons onderwerp uitgeput en ik neem aan dat er nog wel vragen over zullen zijn. Ik zou u willen verzoeken om ook deze te delegeren aan de "vragenrubriek" die ook van mij persoonlijk eventueel de inlichtingen zal kunnen krijgen die nodig zijn om elke vraag zo goed mogelijk te beantwoorden. Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

HET ONTSTAAN, HET DOEL EN DE WAARDE VAN DE SACRAMENTEN VOOR EEN CHRISTEN

Het tweede onderwerp is naar uw eigen keuze, dus vertelt u maar, waar spreken we over?

Reactie: Zou u een beschouwing kunnen geven omtrent het ontstaan, het doel en de waarde welke de sacramenten welke in de rooms-katholieke en onze kerken bestaan, voor een Christen kan hebben?

Spreker: Ja, dat zou ik natuurlijk kunnen proberen, per slot van rekening weet ik er iets van en de rest kunnen we dan misschien wel hier en daar vandaan grijpen zo.

Allereerst. Nou, sacramenten dat zijn magische handelingen en als zodanig vinden we het sacramentele offermaal bv. al een hele tijd voordat er van Christendom sprake is. De maaltijd van brood en wijn vinden wij bij de oude Egyptenaren, de Orde van Melchizedek gebruikte hetzelfde offer en wanneer we naar de Atlanten gaan, dan vinden we het daar ook terug. Dus dit sacrament is schijnbaar niet alleen christelijk, het schijnt door alle eeuwen heen bestaan te hebben en daardoor bijzondere en speciale waarde gekregen te hebben, waarvan de mens kan zeggen: nou, het betekent toch eigenlijk wel wat, daar moet wat achter zitten, wat, dat zullen we zo meteen nagaan, dat is voor alles zo ongeveer hetzelfde, maar we moeten eerst nog even kijken: wat hebben we dan met de doop te doen?

Nou, het vroegste vinden we de doop - en in twee vormen n.l. de waterdoop en de bloedoop - als een, ja, wat moet ik zeggen, een soort van toetredingsformule tot een bepaalde stam. Als je bij een stam wordt ingelijfd, dan wordt je gedoopt, hetzij met bloed, hetzij met water, veelal wordt er meestal een bloedvermenging met een van de leden van de stam bij gepleegd, dat is dan langzamerhand wegevalen en door deze doop behoort je tot de gemeenschap, stel je je eigen onder de wetten van de gemeenschap en voor de rest, nu ja, je hoort erbij, je bent

geaccepteerd, door die doop. Je hebt verklaard dat je afstand doet van alle rechten en wetten van vroegere stammen, van vroegere bindingen, van alle voorrechten. Daar staat tegenover dat de stam je accepteert als stamlid en tegen je zegt: nou vriend, wat je nu nog aan schulden hebt, dat doet de stam af, de vijanden die je hebt, die zijn nu de vijanden van de stam geworden, maar jij op jouw beurt, verplicht je eigen om als vijand te erkennen de vijand van de stam, als verplichting te erkennen de verplichting van de stam enz. Beginsel van de doop.

Later overigens een beetje gesymboliseerd, voorkomend bij heel veel inwijdingsmysteriën, een soort doop die we bv. ook zien bij de beruchte Eleusische mysteriën, we zien ze verder in de Isisdienst, we vinden ze verder bij de Azteken en Tolteken, dus u weet wel dat volkje van Montezuma, die mijnheer die zo erg rijk in zijn goud zat en die toch niet gelukkig was, omdat goud nu eenmaal niet gelukkig maakt naar men zegt. Enfin, doop plenty.

Dan gaan we verder: biecht, schuldbekentenis, dat staat bekend als een psychische catharsis d.w.z., door het belijden van de schuld aan de gemeenschap, schep je in de eerste plaats een remming voor jezelf om weer in die fout te vervallen, in de tweede plaats heb je het idee dat je nu eigenlijk eens een keer wat gedaan hebt, je hebt er nu een beetje vanaf gegooid en dat is natuurlijk erg mooi. De openbare schuldbelijdenis bestaat al - ik zou haast willen zeggen - 30.000 jaar.

De oorbiecht is wat jonger en bestaat 8 tot 10.000 jaar. Als u een aardig voorbeeld wilt hebben van het eerste beginsel van de oorbiecht, dan moeten we wijzen alweer op Egypte, een van de makkelijkst kenbare voorbeeldjes, natuurlijk, ik bedoel Egypte daar heeft u allemaal van gehoord, u bent er allemaal in geïnteresseerd, dus allicht dat we daar makkelijk wat over vertellen kunnen, hè? Nou, die Egyptenaren die hadden de gewoonte om, wanneer ze schulden op zich hadden geladen, misdaden hadden begaan, kortom het een of ander niet in orde voelden bij zichzelf, om naar de tempel te gaan. En die tempels die hadden allemaal van die grote zuilengalerijen en daarvoor was een voorhof. Op die voorhof daar zaten die priesters en ook de priesteressen en dan koos je er eentje uit en die ging je om raad vragen.

En nu waren daar verschillende van die priesters speciaal om al die bekentenissen aan te nemen en die legden je dan ook een soort penitentie op, dus ze gaven je als het ware een tegengif, ze zeiden: nou moet je dat en dat doen, dan is die schuld afgelopen en op die manier kun je dan de schalen van Ma'at in evenwicht houden, dus als het ware Justitia tevreden stellen, om het wat moderner te zeggen.

Nou, dan hebben we verder de zalving, of het oliesel, want men zalfde meestal de voeten van de doden bij die stammen die geloofden aan een voortbestaan in stoffelijke vorm. En men deed dit wel opdat ze ten eerste goed gesoigneerd er kwamen, zalven met oliën.

Enfin, als je bij de negers zou komen, die doen het nu nog, ik wil niet zeggen dat ze er lekkere olie voor gebruiken, want ze stinken wel eens een beetje, die is wat ranzig, maar het is dan toch een methode om toilet te maken, als het ware je eigen goed te kleden. Nou, zo was dat oliën dan ook voor de stervenden of de doden, men zalfde hen de voeten, opdat ze goed zouden kunnen gaan, men zalfde hen de handen, opdat de handen zuiver zouden zijn, men zalfde hen verder het hoofd, opdat zij niet door hun aardse geuren, hun aardse onvolmaaktheid, de goden en gidsen en helpers van de goden zouden afschrikken en men zalfde hen het lichaam opdat zij niet dus als onverzorgden, als verwaarloosden, die niet waard zijn om geoordeeld te worden of een plaats in het hiernamaals te krijgen, aan zouden komen.

Het vormsel, ook al weer een sacrament, is een van die sacramenten die eigenlijk zijn voortgekomen uit het eerste streven van de kerk naar gelijkheid. Het was n.l. gebruikelijk om - ja, hoe moet ik het zeggen - de vorsten, de prinsjes, de priesters, kortom al diegenen die dus een functie hadden in naam van de goden te zalven. Dat is ook al heel oud, dat gaat ook al vóór Atlantis terug. En deze methode die is langzamerhand bij bepaalde orden, esoterische orden, in gebruik gekomen, omdat ieder die natuurlijk een speciale, hoe zullen we het zeggen, een speciale sleutel krijgt, denkt u maar aan de Ank-figuur van de Egyptenaar, zuiver het primitief model van een sleutel, hè, geestelijke bewustwording, die was a.h.w. een prins onder de mensen van geestelijke wijsheid. Daarom werd zo'n persoon gezalfd op het moment dat hij die sleutels kreeg en kon hanteren. En die zalving vinden we terug in het z.g. vormsel, een zalving die wordt toegediend wanneer men meerderjarig is geworden en nogmaals de geloofsbelijdenis van de kerk aflegt. Nou, en nu heb ik er nog een paar overgeslagen, hoor, maar ik heb de meesten, althans de belangrijkste m.i. wel te pakken.

Nu moet u eens goed luisteren, al deze handelingen zijn dus ontsproten aan bepaalde geloofsrichtingen en handelwijzen van vroeger, ze zijn langzaam maar zeker, bij de

esoterische orden in hoofdzaak en ook sommige magische scholen, zijn ze geworden tot een symboliek waarin de geestelijke bewustwording wordt uitgedrukt en waarbij op den duur het teken met de bewustwording zelf vereenzelvigd wordt. Als zodanig heeft ook het Christendom een aantal sacramenten of sacramentele handelingen. Nu spreek ik niet eens over het symbolisch offer, dus het misoffer bv., omdat dit qua sacrament duidelijk genoeg is, het is het offer dat altijd wordt gebracht aan de Godheid en dat nu alleen onbloedig wordt herhaald, zonder meer. Dus, ook hier weer een handeling waarbij men het contact tussen het Hoog-geestelijke en het laag-geestelijke naar voren wil brengen. Nou, al deze sacramenten zijn van zuiver magische handelingen geworden tot symbool-handelingen. U wordt gedoopt. Waarom? Denkt u werkelijk, dat dat water uw zonden kan weg wassen of gelooft u dat het u beter kan maken? Welnee, op zichzelf niet. Denkt u dat die gewijde olie of een avondmaal uzelf op zich, zonder meer beter kunnen maken? Welnee, maar door het benaderen daarvan, ook zoals de Christen en vooral de katholiek natuurlijk dit doet, krijgt men toch wel een speciale gesteldheid. Wanneer u een misoffer celebreert of meemaakt, dan offert u inderdaad aan God, in dit symbool stelt u dus een contact tussen u en een veel Hogere Sfeer eigenlijk ineens zelf vast, u legt als het ware een verbinding. Door deze verbinding kan de Kracht tot u komen en daar bent u gelukkiger mee.

Nou, en zo gaat dat nu met al die sacramenten eigenlijk, zij worden gedefinieerd, maar wat mij betreft, zou je het doopsel door een vormsel kunnen vervangen of omgekeerd, zonder dat het schade maakt. Je kunt een doop toepassen alleen met woorden, u zou een doop alleen in de geest, door een verlangen tot bewustzijn kunnen tot stand brengen en er is heus geen pastoor of dominee nodig om dat nu eens eventjes te doen, hetzij met de kwast of met de hand. Nietwaar, dat zijn verschillende methoden. De meer Amerikaansen die nemen een grote borstel en die dopen zich erin, en als het nu maar spettert dan is het goed en degenen die een beetje ouderwets zijn die leveren handwerk, die gooien het met de hand over het voorhoofd. Ik bedoel, want anders gaan ze er over vechten: is dat nou juist, is dat niet juist?

Hoe moet er gedoopt worden, hoe moet er dit, hoe moet er dat? Onzin, de betekenis van het doopsel ligt in de wilsakte die daarmee gepaard gaat, in het zich in harmonie brengen met een beleving die door de loop van de tijden en gebruiken meer en meer is geworden een geestelijke Kracht die zich samenbundelt op elke persoon die zich daarmee in verbinding stelt, door het sacrament, waarbij de sacramentele handeling dus uiteindelijk slechts het symbool is dat voor u tot middel, tot voertuig wordt van een geestelijke beleving of bewustwording.

Nou, ik zou zeggen: daar heb ik eigenlijk de betekenis voor de Christus evengoed mee gesymboliseerd als voor ieder ander. Nietwaar, als er iemand is die denkt dat je door het eten van knoflook jong wordt inderdaad er sterk genoeg in gelooft, dan wordt hij jong, niet door de knoflook, maar omdat de persoon in kwestie zich zo sterk met de levenskrachten begint te vereenzelvigen, door zijn geloof, dat hierdoor een bijzondere kracht en werking begint bij hem. Nu, en dan is dus het doel bereikt. Zo gaat het met de sacramenten ook. Op zichzelf zijn ze oude tradities, zijn ze symbolische handelingen met een magisch karakter. Maar wanneer u een sacrament goed beleeft, is het voor u van een onschatbare waarde, omdat het uw eigen wezen verhoogt tot een geestelijk niveau dat u normalerwijze niet zo makkelijk bereikt en het u ook vaak mogelijk maakt daar krachten uit te putten die u hard nodig heeft. Nou, ik zou zeggen: dat is het. Wie heeft er nog wat op te zeggen, te vragen, op te merken of tegen te spartelen?

Reactie: Leiding. Ik hoor niets, dus het schijnt dat ze het roerend eens zijn met uw uiteenzetting.

Spreker: Ja, of ze denken: nu ja, daar kunnen we toch niet tegenop, laten we maar stilletjes zwijgen. Ik vind het flauw, want ik heb hier en daar wel een paar protestgedachten opgevangen, hoor. Maar ja, dat hindert niet, laten we het er voor vandaag bij laten zitten. Ik heb nog even de tijd. Is er nog een klein ietsje, een heel klein ietsje?

Vraag: Is het niet veelal dat die sacramenten uit het Oosten komen, waar wij hier in het Westen niets van weten, bv. ook het zalven van de voeten? Wij weten toch ook wel dat Jezus bij een farizeeër op bezoek kwam en dat daar een vrouw bij Hem was die van lichte zeden was, laten we het maar eens gewoon zeggen.....

Antwoord: De voetzalving door Maria Magdalena, laten we het maar kort zeggen, hè?

Reactie: Ja, maar het antwoord was van die farizeeër: waarom doet zij dat? Toen zegt Hij: hebt u mij gekust toen ik hier binnen kwam, hebt u mijn voeten gezalfd toen ik binnen kwam? Dat was een tekortschietsing van de farizeeër.

Antwoord: Ja, omdat het hoort bij de wetten van de gastvrijheid.

Reactie: Ja.

Spreeker: Is dus geen sacrament, maar het is een uitbreiding van het gastrecht, dat is heel begrijpelijk. Kijkt u eens, op het ogenblik nietwaar, zegt u: nu, ik ga even naar zus of zo toe, naar Brussel of naar Parijs misschien en als je erg veel geld hebt dan ga je naar Biarritz of naar Cannes of je gaat een trip rond de wereld maken. Maar wat is nu eigenlijk de werkelijkheid? U maakt zich niet moe, maar iemand die vroeger daar gereisd had en ergens binnentrad, die had over het algemeen een hele wandeling achter de rug of een hele rit.

En nou moet u maar eens proberen om een paar dagen achter elkaar te lopen, zelfs wanneer je eraan gewend bent, om eens een hele tijd achter elkaar zo te rijden op een paard, op een ezel, een kameel. Dan zult u merken dat u moe bent. En een goed gastheer die kan dus al niet anders doen dan onmiddellijk, wanneer u komt, u aan te bieden - dat hoort bij de gastvrijheid - allereerst het zout, want u heeft door transpiratie veel zout verloren - daar komt het oorspronkelijk vandaan - het brood, want u bent hongerig, dus hij moet u allereerst lichamenlijk verzadigen, maar dan, nadat hij u deze eerste gave heeft aangeboden, waarmee hij bovendien aangeeft dat u als gast aanvaard bent, zodat hij verplicht is u te beschermen, u hoeft niet meer zelf te waken, dat doet nu uw gastgever, brengt hij u over het algemeen water met doeken, doeken die vaak ook geparfumeerd worden en deze worden gebruikt om het gelaat, de handen en de voeten te wassen.

Het staat er trouwens bij, die vrouw waste de voeten van de Heiland met haar tranen en droogde ze met hare haren. Ja, ik ben nog wel thuis in de Bijbel, hoor, al is het dan niet zo erg goed. Dus men reinigt ze. Maar nu zijn deze lichaamsdelen vaak wat geïrriteerd, misschien verschroeid door de zon. Wat doet men dus? Men neemt wat kostbare olie, vaak heel kostbaar, omdat daar parfum in wordt gedaan, nietwaar, er zijn parfums, daar wordt een hele rozentuin van ettelijke aren geplunderd om enkele grammen van een bepaalde parfum te maken, dus dat is erg kostbaar. Daar doe je wat van in tot dat aangenaam ruikt, dat zo iemand zich behaaglijk voelt. Daarom het oliën. Dus u ziet, dat is niet zozeer een sacramentele handeling, hoor. In dit geval is het zuiver een uiting van de gastvrijheid, zoals die helaas tegenwoordig wel eens verloren gaat, maar toch vroeger gebruikelijk was. Duidelijk?

Reactie: Ja, dank u wel.

Spreeker: Nou, vrienden, dan geloof ik dat ik daarmee de tijd eigenlijk wel vol heb, hoor.

Dus gaat u nu maar eens eventjes adem halen en wat er verder bij hoort, koffie drinken en wat dies meer zij. Ik dank u voor uw aandacht en na de pauze krijgt u vanzelf de "vraagbaak". Dus verdere protesten, als die nog tot woorden geworden zijn ondertussen, deponeert u ze daar, we zullen wel zien dat er nog antwoord op komt. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden. (intelligentie, de grappige Henri)

"Vragenrubriek". Ik hoop dat het bij mij niet zo is dat ze zeggen: het is een vraagbaak, maar alleen in die zin dat een schip op het strand een baken in zee is. Dus we zullen proberen om ervan te maken wat ervan te maken valt, met alle hulp, adviezen en steun die ik krijg. Laten we maar beginnen.

Vraag: Leiding. Vriend, wij hebben deze nieuwe tempel, als ik het zo mag noemen, kort geleden betreden. Wij hebben ons uiterste best gedaan en we kunnen niet anders zeggen, we zijn hier zeer geslaagd. Nu zijn er sommige mensen wat in de oppositie, de ene die zegt: o, daar wordt hier wel eens gedanst en ik voel me zo naar, dat is toch niet goed dat dansen, dat bederft de sfeer hier. Een ander die zegt: o, het is dat rode licht dat die hele zaak afneemt (naar beneden trekt; Red.), nee, ik kom maar liever niet meer. Nu wil ik aan u eens vragen een verklaring uwerzijds over de indrukken van u en uw vrienden over deze nieuwe tempel van de Orde der Verdraagzamen?

Antwoord: Nou, het is dat je het mij vraagt, hoor, maar ik zal je wel vertellen: de eerste avond zijn we hier met een schoonmaakploeg bezig geweest, dat was niet mooi meer, we hebben het hele zaakje op moeten dweilen en dat kwam inderdaad voor een groot gedeelte door dat rooie licht. Ja, ik bedoel nou je weet toch wel wat ik bedoel? Ja? Nou, kijk eens, ja, je lacht er nu om, maar moet je eens even luisteren. Dat rooie licht dat is voor ons, tenminste voor dit soort manifestaties een, laten we zeggen, ietwat de sfeer naar beneden halende situatie. Dus dat was te onrustig, te onzeker en we hadden werkelijk moeite, laten we eerlijk zijn, om uit u een klein beetje eenheid in elkaar te smeden. En nu hebben we dat nogal netjes gedaan, tenminste degene die het gedaan heeft, ik had het niet gekund hoor, ik bedoel als ik had moeten smeden dan had ik het met een hamer gedaan. Maar in ieder geval zo is de zaak. Nou, dan moeten we verder kijken wat ons opvalt.

Ten eerste er wordt minder gedraaid, jullie schijnen toch wel iets meer op je gemak te zitten, hè? Dat beroerd worden, ach, wat zal ik daar nu weer van zeggen? Ik bedoel dat hier de beentjes wel eens van de vloer gaan, mensenkinderen, we zitten hier niet in een kerk. En als daar hier wordt gezegd "tempel" dan ben ik een beetje huiverig, want dan vraag ik me onmiddellijk af: o, waar is de hogepriester, waar is het koor en waar is de versiering en de heilige beeldjes? Dus, laten we daar nu maar in 's Heren naam niet aan beginnen, aan tempels en zo. Laten we het even heel nuchtertjes zeggen. Er is hier een zaal, in die zaal kunnen wij de sfeer in orde maken als jullie haar niet verpesten, want uiteindelijk, dat er hier wel eens gedanst wordt is zo erg niet. Wat daaraan schadelijk was, nou, dat hebben we heus gauw genoeg weg, dat weten jullie ook wel. Of wilden jullie soms zeggen dat mijn geachte collega's hier lichtelijk in hun hemd gestaan hebben? Jullie lachen erom, dus jullie zijn het ermee eens dat van onze kant de hinder niet groot is. Nu blijft er verder: wat is die oppositie dan?

En nu spijt het mij dat ik het moet zeggen, maar ik geloof dat die oppositie vaak meer tegen personen dan tegen de zaal wordt gevoerd. Ja, als jullie het willen hebben, dan kun je het van me krijgen hoor, en direct ook. En dan zal ik je maar één ding vertellen: Als jullie hier komen, dan zijn we blij dat jullie komen, heel erg blij, maar blij omdat jullie komen in de hoop dat we samen wat wijzer worden, dat we wat bereiken en niet in de hoop dat je je eigen met een verzaligde glimlach in een stoeltje neervlijt en zwijmelt: o, wat is het weer een wonderbare sfeer. Die sfeer komt wel, als jullie je hersens maar gebruiken.

En dan, sta me toe dan nog een kleine opmerking te maken tegen degenen die er dan waarschijnlijk niet zijn, ik bedoel jullie zijn hier, dus jullie hebben geen grote oppositie, maar dat mag je doorgeven, dat is dit: onze Orde noemt zich Orde der Verdraagzamen. En nu ben ik me heel goed bewust dat het aan de verdraagzaamheid ook wel eens bij sommigen van de hier aanwezigen sterk mankeert, hoor. Maar dat neemt niet weg dat we toch in het grote geheel zouden mogen verwachten dat, wanneer je het werk van de verdraagzaamheid waardeert, dat je zult proberen om die verdraagzaamheid, waar het gaat over dat werk ook een beetje in de praktijk te brengen. Nou, nu kan ik daar een grote dikke punt achter zetten en dan hoop ik alleen maar dat de partijen dat ook doen. Het zal wel niet, hoor, zoals ik ze ken, (Hilariteit). Maar ik hoop het dan toch in ieder geval en zolang er nog hoop is, is er leven. Maar laten we nu hopen dat in dit geval de hoop er is en al dat onaangename leven en rumoer ophoudt. Nou, ik geloof dat ik je daarmee voldoende ingelicht heb, waarde vriend. Ik wil nog wel meer puntjes op de "i" gaan zetten, maar het lijkt me beter om dat nu maar niet te doen.

Reactie: Dank u zeer vriend.

Vraag: Op een vraag, een paar weken geleden gedaan en waarop het antwoord ook bevestigend kwam, dat Jezus inderdaad gehuwd is geweest, waarbij als reden: "want moest Hij niet eerst mens met de mensen zijn voordat Hij offeraar kon worden die de lasten van de mensen droeg?" Nu wil ik vragen: hoe komt het, als Jezus werkelijk gehuwd was geweest, dit ook niet vermeld was geworden? Al de gegevens vanaf Zijn jongste leeftijd zijn toch vermeld. Over een huwelijk echter wordt nooit gesproken. Zou daarover graag nadere verklaring willen hebben.

Antwoord: Nou ik schijn nogal dik in de verklaringen te zitten vandaag. Daar gaan we dan maar weer. Geachte steller dezes heeft opgemerkt dat alles over Jezus' jeugd staat opgetekend. Ik ben zo vrij met hem van mening te verschillen. Er wordt de geboorte beschreven en daarna gesproken over een vlucht naar Egypte, er wordt gezweven over het verdere leven tot het twaalfde jaar. Wat er in die tussentijd gebeurt, gaat je ook niets aan, maar ik bedoel, dat is niet erg volledig. Dan wordt er later alleen gezegd dat Hij werkte in de

werkplaats van Jozef, dat Hij lezer was in de Synagoge, maar over de rest wordt ook niets verteld. Hij verbluft de geleerden op twaalfjarige leeftijd met Zijn wijsheid in de tempel.

En nu moet u maar aannemen dat dit Goddelijke Wijsheid is en dat Hij het niet ergens geleerd heeft. Dat impliceert dat wel, maar is dat nu wel zo? Laten we a.u.b. niet vergeten dat de Evangelieën zijn geschreven door Christenen, punt 1, dus op zijn minst genomen lichtelijk tendentieus, niet zozeer in dat wat geschreven werd als - de manier waarop het geschreven werd bedoel ik - als wel de wijze waarop men deze fragmenten, want alle vier de Evangelieën zijn fragmentarisch, aan elkaar worden geplakt. En dan kan ik voor de rest verwijzen naar de heel vele betogen die mijn collega's daar ook over hebben gehouden en dan stel ik alleen maar de vraag: is steller dezès overtuigd dat hij alles weet over het leven van Jezus? Zo ja, waarom zijn dan zeer veel geschriften daaromtrent met elkaar in voortdurende strijd?

Ten tweede: waarom verwerpt men de getuigenis van de Mohammedanen en aanvaardt men wel de getuigenis van een bepaalde kerk of kerkgenootschap van eigen religie of belijdenis? Men doet dit dus klaarblijkelijk op geloofsbasis. Wat u geloven wilt moet u weten, maar wat wij weten dat weten we ook. En als nu toevallig de spreker weet dat Jezus inderdaad gehuwd geweest is en dan nog zo vriendelijk is om daarbij te vertellen waarom het z.i. noodzakelijk is, dan zegt hij het heus niet voor de lol, dan zegt hij het omdat het volgens hem zo is. En ik kan er wel bij zeggen, hoor, ik ben het er ook mee eens. Niet dat dit veel betekent, maar ik ben het er ook mee eens. Of u het ermee eens bent of niet, dat is uw zaak. Nu commentaar?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Vraag van een vriend uit Bandung. Wat doet de klank Aum of Om? Deze klank wordt veel gebruikt in het mystieke leven.

Antwoord: Nou, ik zou haast beginnen: "hallo, hallo, Bandung", zonder: "ja moeder, hier ben ik", dat behoeven ze niet tegen mij te zeggen. Maar wat doet die klank "Om". Als u die klank probeert goed uit te spreken, zult u ontdekken dat deze klank een samenvatting is van alle akoestische trillingen die de mens voort kan brengen, niet zozeer in toonhoogte dus, maar in toonvorming. De totale aanzet van het woord "Om" kan tot stand brengen ten eerste: een samengroei van alles in de omgeving, dus de wetten die daarin heersen worden tot harmonie gebracht, opheffing van tegenstand, terwijl de mens zelf in de concentratie, zijn wilsvermogen sterk vergroot en daardoor mogelijkheid tot schepping in en buiten de stoffelijke vormen, de mogelijkheid van fenomenen en van geestelijke verheffing. En voor de rest, ik geloof wel dat er - nu ja, dat zou je aan die mijnheer moeten vragen - maar ik geloof wel dat er nog uitgebreider literatuur over is. Ik zou zeggen: stuur zo'n ding eens naar Bandung toe. Is het genoeg?

Reactie: Dank u.

Vraag: Als ik het goed begrepen heb, maakt ieder mens zijn eigen leven en zou ook voor ieder mens, op enkele uitzonderingen na, het uur van de dood zijn vastgesteld.

Wanneer nu iemand om het leven komt door schuld of nalatigheid van een ander, bv. van dokter of verpleegster, werd dan de dood van deze mens vervroegd?

Antwoord: Nee, dan wordt die dood natuurlijk niet vervroegd, want kijkt u eens. Als je niet zo stom was geweest in je leven, en je had niet zus gedaan, maar zo, zou je niet ziek geworden zijn. Als je niet ziek geworden zou zijn, zou die dokter niet de kans hebben gehad om die foute diagnose te stellen, dan was op zijn beurt die dokter dus niet zo dom geweest dat hij u verkeerd behandelde, dan was u in staat gesteld geweest misschien ook - als u geestelijk een beetje bij was geweest, nietwaar - om zelf een juistere diagnose te stellen. Kort en goed, dan zou u niet onder het mes gesneuveld zijn.

Of het nu is van de kapper of van de bakker, of van de slager, of van de dokter, dat maakt verder niets uit. Als je door schuld van een ander om het leven komt, als ze je kapot schieten, zoals dat heet, u weet wel, tegenwoordige lievelingsterm van een zeker ras: pief, paf, poef, kapoet. Ja, dat zijn mensen die houden erg van grote schoonmaak, die hebben al zoveel schoongemaakt, dat ze haast geen huis meer over hebben. Maar enfin, deze mensen die doden iemand, maar waarom wordt die persoon gedood? Omdat hij krachtens zijn leven in omstandigheden is gekomen waardoor die dood verwerkelijkt werd op dat moment. Dus, er is geen ander die uw leven kan verkorten, maar wordt uw einde bepaald aan de hand van het logisch verloop en ontwikkeling van de gebeurtenissen, waarbij op te merken is overigens, hoor, dat op het moment dat je geestelijke bewustwording verandert, natuurlijk het verder verloop van je leven en dus ook de verwachting van moment van levenseinde verandert. Nou, heb ik het netjes gezegd?

Vraag: Mag ik u iets vragen?

Antwoord: Ja, natuurlijk.

Vraag: Er is nu juist iets gebeurd, er is een kind verbrand, een zuigeling, door de verpleegster, die had met een kruik verkeerd gewerkt. Hoe is dat dan voor het kind, was dat ook het moment dat het moest overlijden?

Antwoord: Ja, kijk eens, anders had het niet dat lot aanvaard, nietwaar? Dus dat kind had geen bewustzijn genoeg om zich te realiseren dat buiten het mens worden, er nog andere omstandigheden vast zaten aan dat lichamelijk bestaan en heeft waarschijnlijk gedacht: ik heb wel niet mijn billen... pardon, mijn vingers, maar wat anders verbrand en nu moet ik ook geestelijk maar op de blaren zitten, volgende keer kijk ik beter uit.

Vraag: Wat is de betekenis van onderstaand beschreven symbool?

Een driehoek met een driehoek er doorheen. In de driehoeken is opgenomen de vorm van benen, doch als een vissenstaart. Daarbij stond een dame, de handen gekruist voor de buik. Op het hoofd een kroon, daarop een symbolische 7.

Antwoord: Jullie houden ervan om mij een puzzel voor te draaien, hoor. Ik neem aan dat die twee driehoeken elkaar symmetrisch kruisten, dus een stervorm ontstond. Uit de beschrijving niet op te maken namelijk. Ik krijg geen antwoord, zal ik maar aannemen dat het zo is.

Reactie: Ja.

Spreeker: In dit geval hebben we dus te maken met een zegel, magisch zegel. Verstand ervan, magisch zegel? Het is de grondvorm van het zegel van Salomo, het grootzegel dan, hoor. Dus niet het persoonlijk zegel, hoor, dat ziet er weer een beetje anders uit. Nou, zegelrecht hoef je er niet op te betalen, we kunnen rustig zeggen zegelen.

Moet je eens goed luisteren. Deze kegelvorm geeft aan dat het daarin besloten symbool is van een godheid, een kracht, een periode, drie mogelijkheden dus. Godheid die je gebruikt in de heidense zin, dus kan ook zijn demon etc. Duidelijk? Het teken daarin waren benen in de vorm van een vissenstaart. Dat is erg lastig, ik bedoel, als ik dat hoor dan denk ik aan een zeemeermin die gaat proberen te wandelen. Ja, om je dat voor te stellen, maar laten we aannemen dat u bedoelde dat hier de vorm van een vissenstaart stond, echter niet uitgebeeld zoals u ze kent. Kan dat juist zijn?

Nou, kijk eens, als dat het geval is, dan zou ik zeggen: wat is opmerkelijk? Het einde van het vissentijdperk, dus het zegel van een scheidende kracht. Wie staat daarnaast, wie beschermt dit als het ware? Een vrouw en niet zo maar een vrouw, maar een vrouw die bovendien een kroon op haar hoofd heeft, dus die in een regerende positie staat. Zouden wij dan misschien daaruit de conclusie kunnen trekken dat het scheiden van het vissentijdperk zou leiden tot rampen, indien niet een zekere kracht hier beschermend optrad? En als we die zekere kracht dan willen omschrijven verder, dan zou ik uit het gebaar plus beschrijving willen zeggen, dat dit een godin is van vruchtbaarheid, dus met andere woorden: een kracht die voor de aanpassing van de wereld aan de nieuwe omstandigheden zorg kan dragen. En dan zou ik op deze manier willen concluderen: dit symbool is waarschijnlijk een kosmisch symbool, geprojecteerd op het lot van de wereld en misschien wel ontwaakt uit zekere zorgen omtrent ogenblikkelijke omstandigheden, mogelijk zelfs verzet daartegen.

En dan zou ik de betekenis in heel eenvoudige woorden zo willen zeggen: maak je niet bezorgd want de grote krachten zorgen dat alles zijn voorgeschreven weg gaat en dit wordt bevestigd door het zegel van de wereldkracht. Ik heb het zo netjes mogelijk gedaan als ik het uit de beschrijving op kon maken. Het is lastig zo'n puzzel, hoor, u moet denken het is nog niet eens een gewone rebus, het is nog veel erger.

Vraag: Ik las onlangs een artikeltje over de betekenis van het cijfer 8, er werd daaraan een slechte invloed toegekend. Ook aan alle combinaties daarvan bv. $17 = 1$ en $7 = 8$ of $125 = 1$ en 2 en $5 = 8$. Wanneer nu 8 in een getal gecombineerd is met een cijfer dat goed is, wordt dan de 8 niet overheerst door het goede? Kunt u hier niet een kleine uiteenzetting van geven?

Antwoord: Je ziet, ik krijg langzamerhand het vertrouwen van de menigte. Daar ga ik eerst er eens voor zitten. Het cijfer 8, het symbool van de twee werelden die elkaar beroeren. Als zodanig is het cijfer 8 het symbool van de magie, wit zowel als zwart en tevens het getal van de priester. Nu ben ik het met je eens dat een priester niet altijd ten goede bekeken kan

worden en dat er veel mensen eerder zwart- dan wit-magiër worden. Maar ik zou zeggen: daar kan het arme cijfer 8 als symbool van het totale zijn toch heel weinig aan doen.

Is dat getal dan werkelijk zo slecht? Ik zou zeggen: nee. Het getal op zichzelf is niet slecht, maar het al of niet goed of slecht zijn wordt gecombineerd, dus wordt bepaald door de andere waarden die ermee samen optreden of waaruit het uiteindelijk berekend wordt, m.a.w. 1 en 2 en 5 samen 125 is inderdaad een slecht getal. Waarom? Grondwaarde 1 chaos, grondwaarde 2 erkenning, vormgeving dus, 5 het dier. Betekenis van het getal 8 eruit, waarschijnlijk zwart-magisch. Maar nu krijg ik 1 en 7 chaos en bewustwording. Het getal, in dit geval 17, is dus niet slecht, integendeel, het bewijst een komende bewustwording en moet als zodanig m.i. heel gunstig beschouwd worden. En zo kunnen we natuurlijk nog een heel eind verder gaan. Dus ik zou zeggen: het getal 8 is uiteindelijk alleen dan slecht, wanneer het ontstaat uit een combinatie die wijst op naar beneden strevende, chaos zoekende, vernietiging zoekende of zelfzuchtige krachten. Nou, ik heb twee voorbeeldjes gegeven? ik hoop dat het genoeg is, hoor. Is er nog wat op te zeggen of te vragen?

Vraag: Ja, ik wilde er nog een vraag over doen, dat is n.l. deze: u zegt, het getal 8 gecombineerd samengesteld is altijd slecht, maar het gewone getal 8, zoals u daar zegt de twee werelden op elkaar, niet. Ik kan mij enkele dingen voor de geest halen die met het getal 8 gebeurd zijn bv.: iemand die woont in een huis dat als nummer 8 draagt. Dat mens is regelmatig bij de dokter of in het ziekenhuis. Kunt u daar een verklaring van geven? Want dan zou ik zeggen: dat getal 8 is dan toch niet zo al te best.

Antwoord: Ja, maar is het hier een kwestie, zou ik zeggen, van het getal 8? Ik bedoel, dan zou - een voorbeeld zoeken - dan zou iedereen die met lijn 8 rijdt misselijk moeten worden of een ongeluk krijgen. Ik geloof dat u het met mij eens bent, alleen al uit het gelach te horen - het grootste gedeelte tenminste - dat dit natuurlijk onzin is. Wat krijgen we dan? Is misschien de persoonlijke relatie tot het getal 8 - het is mogelijk - zodanig dat die als ongunstige factor optreedt in het leven, zuiver persoonlijk? Maar dan hebben we niet meer te maken met het getal 8 maar met de relatie van de mens, van een bepaalde mens, tot het getal 8. Dat is heel wat anders. Ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn voor wie 8 een uitgesproken geluksgetal is, zonder dat het iets slechts of iets demonisch of zwart-magisch te betekenen heeft en ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die met het getal 9 voortdurend ongelijk hebben, met het getal 3 met het getal 7.

Reactie: Ja, mijn vriend, over dat getal 8 wilde ik nog wel even met u debatteren, als ik mag.

Antwoord: Nou, ik kan het proberen.

Reactie: Dat getal 8 dat is in de kabbala en in de mystiek altijd aangegeven als te zijn slecht, kunt u dat dan verklaren?

Antwoord: Jazeker, omdat in de kabbala en de mystiek alle tweeheid slecht wordt geacht, daar men streeft naar de eenheid, dat is zuiver esoterisch. Maar wanneer die duiding verder voortgaat in de leer, is ze fout, ze komt dan ook niet in alle Kabbalistische leerstellingen voor, maar ze komt in hoofdzaak voor als ik me niet vergis uit(intelligentie kan niet op de naam komen, geeft wel enige klanken doch komt er niet op). Het is een Jood die geleefd heeft in 1654 - 1658. In ieder geval, dat was een bepaalde school en dat was eigenaardig genoeg een school die heel sterk veroordeeld werd. Weet u waarom? Omdat die speciaal de voorspelde (voorspellende?) Kabbalistiek beoefende, met uitsluiting van het andere, dus zwart-magisch was. Als zodanig is het begrijpelijk dat juist deze richting het offergetal, het offer gevende en offer vragende getal 8, getal van de priester, verwierp als slecht. En daar kunt u misschien mee in aanraking zijn gekomen, dat kan, maar alle Kabbalistiek zegt dat niet, dat is uitgesloten, hoor. Dus ik zou zeggen: probeer dat nog eens eventjes goed na te gaan, of dat nu wel zo is, of dat het misschien in een paar boekjes voorkomt die zich speciaal met de voorspellende getallen bezighouden.

Reactie: Nou, ik weet iemand die op 8 woonde en die is vermoord geworden. Ik zelf woon op 88 en heb sinds 5 jaar niets dan moeilijkheden in dat huis.

Antwoord: Nou, dan heeft u pech, en als u werkelijk gelooft dat het huis 88 u schade toevoegt, dan probeert u of u een ander nummer op de deur kunt krijgen, of u gaat verhuizen, dat is dan het enig verstandige. Maar ik blijf bij mijn standpunt, hoor. In verhouding, in relatie tot een

persoon, kan elk getal slecht zijn, maar het getal 8 is niet voor een ieder slecht. Begrijpt u wat ik bedoel?

Reactie: Ik woon op 35 en woon heerlijk en gelukkig.

Antwoord: Nou, kijk eens aan, daar heb je ook een 8. Als je nou eens na gaat rekenen: hoeveel mensen wonen er in huizen met achten, die zich helemaal niet slecht voelen, en hoeveel voelen zich wel slecht?

Reactie: Zo is dan het getal 9 ook hogepriesterlijk?

Antwoord: Negen is hogepriesterlijk, acht is priesterlijk, zeven is bewust, zes is menselijk, vijf is dierlijk.

Reactie: En zonder acht kunnen we er toch ook niet komen?

Antwoord: Ja kijk eens, de priester houdt in het offer, het offer houdt in de bewustwording, zo kom je door het offer tot bewustwording ofwel tot het hogepriesterschap, dus 8 is een inwijdingsgetal.

Reactie: Dan zal toch die 8 zijn nut hebben?

Antwoord: Ja, daar ben ik direct mee overtuigd, alle getallen hebben hun nut, elk getal heeft zijn nut. Maar het gaat hier niet over het nut van het getal op zichzelf, het gaat hier over de speciale kracht die van het getal uit zou moeten gaan, ofwel de aanduiding van speciaal ongevallen die overal optreden waar dit getal in verschijning treedt. En nu zeg ik: dat kan voor bepaalde personen waar zijn, voor anderen niet. Ik heb het nu toch duidelijk gezegd, zou ik zeggen.

Vraag: Wat is uw mening over de heiligverklaringen door de Roomse Kerk? Bv. van Paus Pius de Tiende? Door kruis en bord werd mij gezegd, dat de in 1950 heilig verklaarde Maria Goretti geenszins heilig of zalig is, maar juist rampzalig, want zij zou in de sfeer van de verdoodden zijn, als gevolg daarvan, dat zij de toenadering van Alessandro Serenelli had afgewezen. Daardoor had zij diens geweldpleging uitgelokt, en zo doende was zij schuldig aan haar dood. Wat is u daarvan bekend?

Antwoord: Nou, van het laatste niet veel, hoor. Ik bedoel, met die problemen houd ik me nu maar liever niet bezig, want anders dan komen we terecht in een, laten we zeggen, sensatie, die het rode licht waar wij zo de pé aan hebben, eigenlijk meer passend zou maken. Dus dat laatste, laten we dat nu even ter zijde schuiven. Heiligverklaringen door de kerk. Nou, kijk eens, laten we het nu zo eens afspreken. U gaat hier met een aantal goed bedoelende en veel wetende mensen bij elkaar zitten en u gaat hier zonder enige kennis van omgeving of wat dan ook vertellen op welk moment de mensen het gunstigste kunnen eten, slapen en lezen in Midden-Afrika. Denk je dat je er wat van terecht brengt?

Nou ik denk wel dat het pet is, met een hele grote klep. Nou, en nu gaan de mensen hier beneden gerechtshofje spelen, ze gaan aanklagen met, hoe heet het, een advocaat van de duivel, een advocaat van God, en die gaan daar aan het bekvechten met elkaar of zo iemand nu heilig is of niet. Nou, per slot van rekening, het zijn mensen. Hoe kunnen die nu precies bepalen hoe het daar boven is?

Ze weten niet eens hoe het er uitziet. Ik hoop voor hen dat ze weten hoe je er komt. Dus je moet me niet kwalijk nemen dat ik van die heiligverklaring zeg: nou ja jongens, het is een aardig gokje, maar als je nu werkelijk een heilige heilig verklaart, is het toch wel een lot uit de loterij. Ik vind dat niet gezond, het spijt me. Vandaag of morgen krijgen ze het nog in hun hoofd om Truman zalig te verklaren en Eisenhower heilig. Ja, jullie lachen daarom, maar is dat eigenlijk niet precies hetzelfde? Op grond van een oordeel hier op aarde, zonder volledige kennis van de totale omstandigheden, zonder voorkennis van de gedachte, de drijfveer etc., een oordeel uit te spreken of iemand nu heilig is of niet. En op grond waarvan? Omdat er wonderen gebeurd zijn. En nou ja, nu is het waarschijnlijk dus zo dat men die wonderen graag in de zaak houdt. Want als iemand anders, die in leven is, een wonder doet dan is hij een werktuig des duivels, maar geen heilige, tenzij hij natuurlijk eerst kerkelijke toestemming heeft gevraagd. U neemt het mij niet kwalijk, het is misschien scherp, maar ik meen het zo.

Vraag: De geest heeft een voortbestaan. Als nu een zeeman overgaat door verdrinken?

Antwoord: Nou kijk eens, als hij niet erg bewust is, dan zal hij wel doorgaan met het verdrinken een tijdje, totdat hij ontdekt dat hij de hele zee al leeg gedronken heeft en nog

steeds doorgaat. Dan zegt hij tegen zichzelf, wat is dat hier een gekke beweging, en ik leef nog steeds. En dan gaat hij zo eens een keer naar zijn lichaam kijken en zegt: Tjonge, tjonge, ik zie er allerbelabberdst uit, wat ben ik dik geworden. Maar dan dringt het op een gegeven ogenblik tot hem door dat het niet zo is, en dan staat hij in dezelfde situatie als ieder ander, nietwaar? Er is heus geen aparte hemel voor zeelieden, hoor. Dus ik wil maar zeggen: een zeeman die door verdrinking overgaat en vooral als je er zo..... Je hebt er bij die zo erg, hoe moet ik het zeggen, zakelijk zijn, die zeggen: Heer het stormt, laat die storm alsjeblieft ophouden. En als het dan klaar is, dan tikken ze zo (medium maakt een handbeweging aan de pet) eens tegen de helder wordende hemel en zeggen ze: nou, bedankt, laat dat zeetje nu ook maar een beetje bijkomen. Als die verdrinken, ach, dan kan ik me zo voorstellen dat ze met hun handjes in de zakken staan te kijken en zeggen: verdorie, dat had ik nu nooit gedacht, laten we eens kijken waar we aan land gekomen zijn. En misschien zelfs dat ze zeggen: nou, nou, nou, daar loop ik me toch al een uur hier en nog geen kroeg in de buurt.

Ik wil niet zeggen dat het voor iedere zeeman zo is, maar ik bedoel maar, die nemen dat nuchter en dan zeggen ze: hé maat, geef me eens een peil, waar zit ik eigenlijk hier? Nou ja, en dan kun je er verder geen pijn op trekken hoe ze daarop reageren, want dat is persoonlijk. Maar een zeeman die verdrinkt is er niet erger aan toe dan ieder ander, omdat, wanneer de geest van de stof gescheiden is, de geest zich bewust moet worden van zijn omgeving en van daaruit de normale wordingsgang verder gaat. Duidelijk?

Reactie: Ja.

Vraag: Met de moeilijke tijden die komen, wordt daar een derde wereldoorlog van 1957 tot 1960 mee bedoeld?

Antwoord: Nou mag ik toch werkelijk niet "ja" en niet "nee" zeggen. Want zeg ik "ja" dan voorspel ik iets en zeg ik "nee" dan voorspel ik iets, en ik mag niets voorspellen. Kan ik het alleen nog maar spellen zonder voor te spellen. Ik zal het dus proberen om zonder voorspellen u voor te spellen wat die moeilijkheden kunnen zijn. Hoe denkt u dat de mensen tegenover elkaar staan op het ogenblik? Ja, zeg maar weer... met een grote klep, hoor. Slecht, hè?

Hoe denkt u dat de mensen op het ogenblik bereid zijn ten opzichte van elkaar iets prijs te geven? Niets. Nou ja, wat denk je dan dat de mensen van elkaar willen hebben? Alles wat ze krijgen kunnen. Juist. Wat krijg je als je dat bij elkaar in een hoed gooit? Bonje. En of dat nou een wereldoorlog is of wat anders, bonje is en blijft het, of, zoals ze bij ons wel eens zeiden: donder in de keukenkast. Nou, daar heb ik antwoord op gegeven zover als ik dat durf en kan, hoor.

Vraag: Wanneer een dieticus om het uur een injectie krijgt, in welk stadium verkeert de ziekte dan? Moet men voor zijn leven vrezen? Wat moet er dan gebeuren?

Antwoord: Ik zou zeggen: vrees maar niet voor je leven, want er zijn er heus nog wel die er weer bovenop komen, hoor. Maar om nou te zeggen dat het een gezellige toestand is, is wat anders. Maar ik zou willen zeggen: zelfs wanneer het, zelfs - ik zeg niet dat het zo is, maar wanneer het langzamerhand kritiek zou zijn, het kan n.l. voorkomen, het ligt aan het weerstandsvermogen en herstellingsvermogen van het organisme zelf - waar maak je je dan eigenlijk nog druk over? We hebben hier net vast zitten stellen, nietwaar, dat het hier niet alleen pet is, maar een hele pettenwinkel op aarde. Leven doe je toch wel. Waarom zou je je benauwd maken? Ik wil helemaal niet zeggen: "kom naar ons toe voor het je tijd is", ofschoon je dat erg moeilijk zou vallen om dat voor elkaar te krijgen, hoor. Maar ik wil toch wel zeggen: wie bewust naar onze wereld overgaat, die hoeft zich geen zorgen te maken, u zult zelfs in staat zijn om veel dingen op aarde, die je nu graag zou willen doen, beter te doen als ze bedoeld zijn als hulp of steun aan anderen. Dus u bent er in geen enkel geval slechter aan toe. Ik zou zeggen: als ik op het ogenblik in zo'n situatie verkeerde, met de wetenschap die ik nou heb, dan zou ik zeggen: nou, het is een ongezellig klusje, we zullen wel zien waar we terecht komen. Begrijpt u? En ik zou niet bang zijn, ik zou er zelfs niet over denken. Ik zou zeggen: ik zorg dat mijn zaakjes in orde zijn, maar aan de andere kant, ik kan het nog wel 30 jaar volhouden ook, misschien. Ik hoop dat het duidelijk genoeg is.

Vraag: Wie was Caspar Hauser? Is Naundorff werkelijk Lodewijk de 17de?

Antwoord: Nou, ik weet het niet. Is Casper Hauser eigenlijk niet een apotheker geweest, een kruidkundige? Ja, ik denk niet aan die Hauser van het dieet, hoor dames, dat is een andere Hauser. En wat betreft Naundorff, of die inderdaad Lodewijk was? Ja, zover als we na kunnen gaan, wel. Maar het helpt toch geen p..... want hij wordt er toch geen president mee,

nietwaar? Ofschoon, het zou niet zo'n moeite kosten, hoor, ik bedoel, als hij twee weken uit zijn werk breekt, de Bourbon, nietwaar, dan is hij president geworden en geweest. Dat is zo de Franse mode tegenwoordig, daar gaat alles met een Franse slag, dus....

Vraag: Zou u bekwame en betrouwbare ziener in ruimte en tijd willen noemen o.a. in of bij Den Haag? Diegenen uiteraard, welke men kan raadplegen.

Antwoord: Tot mijn spijt moet ik zeggen: dit is buiten mijn bevoegdheid, want met het uitspreken van enkele namen, zou ik volgens velen een oordeel vellen over anderen. Bovendien is het niet aan mij om te beoordelen in hoeverre een ziener in ruimte en tijd, voortdurend of gedeeltelijk in conditie is, want dit is een kwestie van conditie, evenzeer als van gave. Ik hoop dat u daarmee genoeg wilt nemen.

Reactie: Ik dank u wel.

Reactie: Leiding. Ik ben door mijn rijke collectie vragen heen.

Spreker: Nou, dan ben je arm.

Reactie: Leiding. Toch wel rijk, hoor.

Spreker: Ja, sommige mensen zijn het rijkst door de armoede die ze lijden, want armoede is het niet hebben, nietwaar? En als je nou het niet hebben hebt, heb je soms veel, want, ja, luister nou even goed: ik heb geen ziekte, dus heb ik gezondheid, dus heb ik veel. Of om het nog een beetje anders te zeggen - iets waar natuurlijk de mensen het niet mee eens zijn, daarvoor zitten jullie in de stof - in heb geen centen, ik heb geen zorgen, ik heb geen belastingaanslag, wat heb ik veel rust. Nou, wat voor jullie misschien ook weer een filosofisch punt van overweging uit zou kunnen maken. Want kijk eens: veel en weinig.

De meeste mensen denken altijd dat zij weinig hebben en een ander veel, maar als ze die ander zouden zijn, zouden ze ontdekken dat ze niet veel, maar veel te weinig hadden, want de mens heeft nooit veel of weinig maar in z'n eigen idee altijd veel te weinig. En hoe meer de mens krijgt, hoe minder hij beseft dat hij meer gekregen heeft en zo denkt hij dat het steeds minder wordt, hoe meer hij denkt dat het minder wordt, hoe minder hij begrijpt dat het meer kan worden indien hij met minder genoeg wil nemen. Nu ja, dat is zo één van mijn oude kermiskunstjes er achteraan.

Maar ik zou het toch maar eens bestuderen, want er zit werkelijk nog een ondergrond in ook, hoor. Wat dat betreft moet je altijd maar onthouden: er zijn mensen die streven naar geestelijke bewustwording, en als je die ziet streven, dan streven ze zo erg omhoog, dat het opgeblazen wezens worden, die je aan een luchtballon doen denken.

Door hun geestelijke wijsheid hebben ze elk contact met de grond en de realiteit verloren.

En dan moet er maar toevallig een vogel komen, zo'n ding dat vliegen kan en toch z'n pootjes op de grond zet als het nodig is, en dan wordt zo'n ballon doorgeprikt en wat hou je dan over?

Dus laten we voor alles altijd - hoeveel we ook graag van geestelijk bewustzijn aan jullie willen geven en jullie van ons willen aannemen - eraan denken: een mens is niet geschapen als luchtballon, noch als duikboot, maar als mens. En een mens is een wezen dat normalerwijze, zodra het volwassen is, met twee pootjes op de grond gaat en alleen op twee voetjes goed vooruit komt. M.a.w. als je je voetjes prijsgeeft, dan wordt je toch gevoerd en geleid door een ander - nou, ja en dan kun je jezelf wel allerhande dingen laten voeren van wijsheid en zo, maar het is de vraag of je ze verteren kunt - ofwel je komt helemaal nergens.

Maar iemand die op zijn twee voeten gaat die ziet alles wat hij onderweg tegenkomt grondig, ook wanneer het geestelijke bewustwording aangaat.

Dus, laat ik met dit schoon vermaan besluiten: blijf met je voeten op de grond, maar vergeet niet dat je naar de lucht mag kijken, loop met je hoofd in de wolken, zolang je voeten daar maar zijn waar ze nog een vaste ondergrond hebben.

Nou, en dat is mijn afdeling voor vandaag. Ik hoop dat ik niet teveel tenen bezeerd heb. En voor de rest, allemaal goedenavond, prettige avond en een goede nachtrust.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,

Wij gaan dan deze bijeenkomst besluiten met "Het Schone Woord". Ik laat aan u over om te bepalen een vijftal woorden of begrippen, in één woord uit te drukken, waaruit wij een eindthese kunnen vormen.

Reactie: Uitstorting – Geluk – Verdraagzaamheid – Pinksteren (door de leiding niet verstaan) – Vervulling - Zalving.

Spreeker: We zullen dan zo vrij zijn om Pinksteren er als zesde bij te nemen, mijn waarde vriend.

Uitstorting van kracht op Pinksteren, is een zalving van de Geest waarin bewustwording en geluk ontwaken en verdraagzaamheid wordt tot een werkelijkheid en ondergrond van de eeuwige naastenliefde.

Voor u een acceptabele these?

Reactie: Ja.

Vlammende geest, die daalt uit het Al,
Bewust bereikend de mens.
Wie zal beschrijven de wondere vreugd
Van het overschrijden van de grens
Van het beperkte zijn?
Uitstorting van de Geest, de Kracht,
Het wonder van 't bestaan.
Werelden, zolang verdekt
Die plotseling opengaan
En leren nieuwe taal en spraak,
Nieuw woord en nieuw begrip,
Die brengen u een waar besef van 't zijn.
Bewustwording en inzicht,
Waarin het klein, het kleine "ik"
Wordt opgeheven tot een eeuw'ge macht,
Geluk, dat overvloedensvol
In 't wezen wordt gebracht
En geeft het Licht, de Lichte Kracht
Van 't eeuwige bestaan:
Pinksterfeest, wonderfeest
Waarin een ogenblik de waan
Aarzelt, valt haast, om bedeesd
Als mens toch op te staan.
Woorden en krachten worstelen in 't Al
En niemand weet wanneer komen zal
Het Licht, de Vlam
Die 't Al geeft bestaan
En besef en werkelijkheid.
Schijn en duisternis verhullen nog
Het werkelijke doel van de strijd.
Maar de drommen ze gaan
Langs wegen zoveel en zo lang
En zo ver door het Al,
Zoekende naar de poort die ook hen
In de werkelijkheid toelaten zal.
Zij zoeken naar God,
Zij zoeken naar Licht,
Zij zoeken naar Vrede, Geluk
En ziet, leren zij niet de Verdraagzaamheid?

Zij breken de bruggen stuk
Door de geest hen gebouwd.
Niet meer vertrouwd
Is hun de Kracht
En vrees bezielt hen voor het vuur.
Langer en langer wordt hun weg,
Oneindig wordt de duur.
Van 't gaan.
Maar gaan ze in Verdraagzaamheid,
De bruggen blijven staan.
Men gaat over bergen en dal van het zijn
En leeft er het leven ten end
En weet uiteindelijk, hier woont de Kracht
Tot wie ik mij altijd gewend heb.
Hier is mijn God, hier is het Licht
Bewustwording, zonder grens.
Hoe groot is 't geluk in de wereld te zijn,
In het leven te zijn, mens.....en meer.
Te kunnen geven, de Lichtende Kracht
Die werd uitgestort, uitstortend opnieuw
In Pinkstersfeer,
Het Licht van onze God, Schepper en Heer
Het Licht roept ook u
In schitterende gloed, in gouden glans
Tot geluk, zegt: kom, werpt af de angst
En de spijt, de haat,
De onnoemelijke druk van het feit,
En aanvaard de Kracht, die Ik u geef,
Ontwaak in nieuwe staat.
Een mens, die onbevreesd met God
Des levens wegen gaat.
En moge u zijn gegeven dit Licht,
En u gegeven die Kracht,
Dank kunnen ook wij zeggen:
Vader ziet, onze taak werd goed volbracht.

Ik dank u voor uw aandacht.